

บทที่ 5

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับยะฮูดีในอัลกุรอานและอิทธิพลยะฮูดีในวันออกกลาง ผู้วิจัยพบว่า ยะฮูดีหรือชาวฮีบรู(Hebrews)อันเป็นที่รู้จักว่าชาวยิว(Jews)หรือพวกอิสราเอลใต้ (Israelite) เป็นชนเผ่าเซมิติกเช่นเดียวกับชนชาติอื่นเช่น อาหรับ บาบิโลน อียิปต์ โรม ซึ่งมีเชื้อสายมาจากชาม (Shamitic) บุตรนบีนุส عليه السلام โดยทั้งหมดถือกำเนิดมาจากบิดาแห่งมนุษยชาติคนเดียวกันคือ นบิอาดัม عليه السلام โดยตั้งแต่นบิอาดัมมาจนถึงนบีมุฮัมมัด ﷺ ต่างมีหลักการศรัทธาที่สอดคล้องกันคือการยึดมั่นต่อเอกองค์อัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะเพียงองค์เดียว โดยไม่มีการตั้งภาคีต่อพระองค์ และต่างมีหน้าที่เผยแผ่ตามแนวทางและคำสั่งสอนของพระองค์

นบิอิบรอฮีม عليه السلام เป็นผู้ศรัทธาในอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว โดยท่านมิได้ศรัทธาต่อพระยะโฮวาของชาวยิวแต่ประการใด การเดินทางย้ายถิ่นฐานเพื่อเผยแพร่อิสลามอยู่เสมอทำให้ท่านและลูกหลานของท่านถูกเรียกว่าชาวฮีบรูหรือฮีบรู ท่านเป็นบรรพบุรุษของชาวอาหรับและวงศ์วานอิสราเอล ท่านกำชับให้ลูกหลานของท่านพยายามเผยแพร่อัลอิสลาม โดยเฉพาะในดินแดนปาเลสไตน์และบริเวณใกล้เคียง เพื่อดินแดนดังกล่าวจะได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนลูกหลานของท่านที่เต็มไปด้วยผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์โดยปราศจากการตั้งภาคีต่อพระองค์ นบิอิบรอฮีมมีบุตรหลายคนโดยสองคนจากบุตรของท่านได้รับการแต่งตั้งเป็นนบิคืออิสมาอิลซึ่งเป็นพี่ชายอิสฮาก(ไอแซก) และอิสมาอิลคือบุคคลซึ่งถูกพระเจ้าบัญชาให้เชือดเพื่อแสดงความจงรักภักดีอัลลอฮ์ ﷻ

นบิยะอูบ عليه السلام มีอีกนามหนึ่งว่า อิสราเอล ท่านคือผู้ศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงเดชานุภาพ ท่านเป็นหลานของนบิอิบรอฮีมโดยนบิยะอูบมีบุตรทั้งหมด 12 คนและหนึ่งจาก 12 คนคือนบิยูซุฟ ก่อนท่านสิ้นชีวิตท่านได้กำชับให้บุตรหลานทุกคนยึดมั่นต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว และลูกหลานของท่านในยุคต่อๆมาถูกเรียกว่า วงศ์วานอิสราเอล

นบิมูซา عليه السلام หรือโมเสสคือศาสนทูตของอัลลอฮ์ที่มีเชื้อสายมาจากนบิยะอูบ และท่านเป็นผู้ปลดปล่อยวงศ์วานอิสราเอลให้พ้นจากการกดขี่ของฟาโรห์ โดยท่านพาวงศ์วานอิสราเอลเดินทางออกจากอียิปต์มุ่งหน้าข้ามทะเลแดงเพื่อเดินทางเข้าแผ่นดินปาเลสไตน์ ระหว่างการเดินทางท่านได้รับคัมภีร์เตารอด(โตราห์)เพื่อเป็นบัญญัติทางศาสนาแก่วงศ์วานอิสราเอล แต่วงศ์วานอิสราเอลปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำสอนที่ปรากฏในคัมภีร์เตารอดจึงเกิดกลุ่มยะฮูดีขึ้น โดยกลุ่มดังกล่าวเรียกร้องให้สร้างเทพเจ้าองค์ใหม่ขึ้นและปฏิเสธการเชื่อฟังคำสั่งผู้นำโดยไม่ยอมเดินทางเข้าแผ่นดินปาเลสไตน์จนเป็นเหตุต้องร่อนกลางทะเลทรายในหลายสิบปี

หลังนบีมูซา ﷺ สิ้นชีวิต วงศ์วานอิสราเอลไม่สามารถเข้าแผ่นดินปาเลสไตน์จนถึงยุคยูซุบอบุตรนูน ผู้รวบรวมชาวอิสราเอลจนเป็นหนึ่งเดียวและเข้าพิชิตนครเยรูซาเล็ม เขาได้แบ่งหัวเมืองต่างๆ ให้ลูกหลานอิสราเอลทั้ง 12 สายได้ปกครอง โดยระยะแรกใช้การปกครองแบบตุลาการมีผู้พิพากษาเป็นผู้นำสูงสุดของแต่ละสาย จนถึงยุคของฏอฏฏู(ซอล)จึงเปลี่ยนมาเป็นการปกครองด้วยระบบกษัตริย์ หลังจากนั้นเกิดการขัดแย้งกันอย่างรุนแรงระหว่างวงศ์วานอิสราเอลจึงแบ่งการปกครองออกเป็นรัฐได้แก่รัฐอิสราเอลและรัฐยูดาห์ โดยทั้งสองรัฐต่างยึดมั่นในพระยะโฮวาเป็นพระเจ้าและสร้างเทวรูปเพื่อบูชา

นบีดาวูด(เดวิด) ﷺ และนบีสุลัยมาน(โซโลมอน) ﷺ คือนบิที่ได้รับการแต่งตั้งจากอัลลอฮ์ให้เป็นทั้งผู้นำ กษัตริย์ และนักเผยแผ่อัลอิสลามแก่วงศ์วานอิสราเอลจนสามารถสร้างอาณาจักรได้สำเร็จและเป็นยุคที่วงศ์วานอิสราเอลเจริญรุ่งเรืองในด้านต่างๆ

นบิอิซา(เยชู) ﷺ เป็นป่าวของอัลลอฮ์ที่ถูกบังเกิดขึ้นอย่างไม่มีบิดา เพื่อแสดงให้เห็นถึงพระเดชานุภาพของอัลลอฮ์ในการบังเกิดมนุษย์ขึ้นใหม่อีกครั้ง และยังตอกย้ำให้ยะฮูดีทั้งหลายตระหนักถึงความเป็นสาเหตุของนบิอิซาที่มาจากศาสนายิวตามแนวทางของนบิอิบรอฮีมจนถูกปองร้าย นบิอิซามีได้ถูกฆ่าหรือถูกตัดสินตริ่งบนไม้กางเขนจนสิ้นชีวิตอย่างที่เขาใจ แต่มีชายคนหนึ่ง ในหมู่พวกเขาถูกทำให้เหมือนท่าน โดยท่านถูกยกขึ้นสู่ฟากฟ้า

คัมภีร์เตารอตที่ถูกประทานให้กับนบีมูซา ﷺ และคัมภีร์อินญิลที่ถูกประทานให้แก่นบิอิซา ﷺ ล้วนแต่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับคัมภีร์อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาให้แก่นบีมุฮัมมัด ﷺ ส่วนการบิดเบือนคัมภีร์เตารอตและอินญิลหรือการเขียนคัมภีร์ตัลมุค (Talmud) คัมภีร์มาซีนา (Masyna) และคัมภีร์กามารา (Gamara) โดยบรรจุนื้อแห่งการดูถูกเหยียดหยามความเป็นมนุษย์ของชนชาติอื่น และบรรจุกำสอนที่เกิดจากแนวคิดบาปหลวงและนักบุญชาวยะฮูดี(ยิว) เพื่อฟื้นฟูความเป็นเชื่อชาติยะฮูดีเรียกร้องความเข้มแข็ง สร้างความยิ่งใหญ่ของพวกตนให้กลับคืนมาเหมือนสมัยอาณาจักรนบีสุลัยมาน (Solomon) คัมภีร์ต่างๆเหล่านี้ล้วนเกิดขึ้นในยุคหลังๆ เพื่อแก้ไขประวัติศาสตร์ให้สอดคล้องกับแนวคิดอุดมการณ์ และผลประโยชน์ของกลุ่มยะฮูดีเพื่อความอยู่รอดและเป็นที่ยอมรับจากชนชาติอื่นๆ ไม่ใช่คำสั่งที่ปรากฏในคัมภีร์เตารอตหรือคัมภีร์อินญิลฉบับที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้นบีมูซาและนบิอิซา

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าคัมภีร์ที่ชาวยิวเรียกว่าพระคัมภีร์เก่าและพระคัมภีร์ใหม่นั้นคือ สิ่งที่ถูกดัดแปลงแก้ไขและเขียนขึ้นมาใหม่ ต่อมาคัมภีร์ดังกล่าวถูกชาวยิวนำมาเป็นเครื่องมือทางการเมือง โดยเฉพาะไซออนนิสม์ซึ่งเป็นขบวนการทางการเมือง มีความเป็นชาตินิยม และมีเป้าหมายที่จะรวมชาวยิวหลายล้านคนทั่วโลกเข้าด้วยกันภายในประเทศอิสราเอลและชนชาติยะฮูดี โดยอ้างถึงความสัมพันธ์ทางศาสนาและประวัติศาสตร์ที่ถูกระบุในพระคัมภีร์เก่าว่าแผ่นดินปาเลสไตน์คือดินแดนในพันธะสัญญาที่พระเจ้าจะมอบให้ ทั้งๆที่ข้ออ้างดังกล่าวยังคงมีความขัดแย้งกันระหว่างเนื้อหาที่ปรากฏในพระคัมภีร์

เก่าและพระคัมภีร์ใหม่อีกทั้งยังขัดแย้งกับประวัติศาสตร์แห่งความเป็นจริง ดังนั้นยะฮูดีย์ในปัจจุบันคือ
ผลผลิตของคัมภีร์ตัลมุด (Talmud) คัมภีร์มาซีนา (Masyna) และคัมภีร์กามารา (Gamara)

ส่วนอะฮุลลิกดาบที่ปรากฏในอัลกุรอานหมายถึงชาวฮิบรู วงศ์วานอิสราเอลที่ยึดมั่นตาม
คำสอนของนบีอิรอฮีมและบัญญัติศาสนาที่ปรากฏในคัมภีร์เตารอดและคัมภีร์อินญิลฉบับที่อัลลอฮ์ ﷻ
ทรงประทานให้แก่ชนบีมุซาและนบีอิซา ก่อนจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข และเพิ่มเติมเนื้อหาสาระในพระ
คัมภีร์ดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ระหว่างชาวฮิบรู วงศ์วานอิสราเอล กับยะฮูดีย์และไซออนนิสต์ในปัจจุบันจึงมี
หลักการศรัทธาและแนวคิดแตกต่างกัน ทำให้ยะฮูดีย์และไซออนนิสต์ในปัจจุบันไม่ใช่ชาวฮิบรูที่แท้จริง
แม้ว่าจะมีเชื้อสายจากชนบีอิรอฮีมก็ตาม เพราะมิได้ศรัทธาเช่นเดียวกับชนบีอิรอฮีมศรัทธา และมีได้
นับถือตามบัญญัติคัมภีร์เตารอดของชนบีมุซาและยึดมั่นตามคัมภีร์อินญิลของชนบีอิซาฉบับจริง

แม้ว่ายะฮูดีย์(ยิว)ทั่วไปและไซออนนิสต์จะมีความแตกต่างอยู่บางประการ แต่ทั้งสองกลุ่ม
ต่างมีความใฝ่ฝันและอุดมการณ์อันเดียวกันคือการสถาปนารัฐขึ้น โดยใช้ชื่อว่า อิสราเอล และการใช้
คำว่า *อิสราเอล* ซึ่งเป็นนามหนึ่งของชนบียะอูบและจึงถูกนำมาใช้เป็นชื่อประเทศนั้นท่านไม่มีส่วน
เกี่ยวข้องกับแนวคิดก่อตั้งประเทศของพวกยะฮูดีย์และไซออนนิสต์แต่ประการใด

แนวคิดและอุดมการณ์ต่างๆที่ชาวยิวได้รับมาจากคัมภีร์ฉบับแก้ไขดังกล่าวเริ่มแผ่อิทธิพล
ในตะวันออกกลางมาตั้งแต่ยุคชนบีมุฮัมมัด ﷺ ยะฮูดีย์ปฏิเสธการเป็นนบีและพยายามทำลายภาพลักษณ์
ความน่าเชื่อถือของท่าน เมื่อไม่ประสบความสำเร็จ พวกเขาจึงคิดขับไล่ท่านออกจากนครมะดีนะฮ์และ
ลอบทำร้ายท่านด้วยการวางยา พวกเขาพยายามสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในสังคมระหว่างมุสลิมและ
ชาวยิวในนครมะดีนะฮ์ เช่นสร้างความขัดแย้งระหว่างยะฮูดีย์เผ่าเอาส์กับยะฮูดีย์เผ่าคอซรอญ์
สนับสนุนให้ระงับการช่วยเหลือผู้อพยพที่มาจากนครมักกะฮ์ สร้างแรงกดดันต่อพวกพ้องของตนเองที่
เข้ารับอัลอิสลาม ยุยงเผ่าเบะนีสะฎีร เผ่าชีอฎุฟาน และเผ่าต่างๆรวมทั้งชาวกุเรซให้ต่อต้านการปกครอง
และทำสงครามกับชนบีมุฮัมมัด ﷺ เพื่อยับยั้งการเติบโตของอัลอิสลามในนครมะดีนะฮ์และนครมักกะฮ์

ยุคอบูบักร์เป็นเคาะลีฟะฮ์พวกเขาพยายามร่วมมือกับพวกคริสเตียนก่อตั้งขบวนการนอกรีต
เพื่อหวังให้ผู้คนในหัวเมืองรอบนอกต่อต้านการปกครองและไม่จ่ายซะกาต และในยุคท่านอุมัรเป็น
เคาะลีฟะฮ์พวกเขาได้สร้างความวุ่นวายขึ้นในตำบล ค็อยบัร จนท่านอุมัรได้สั่งอพยพพวกเขาออกจาก
นครมะดีนะฮ์ และพวกเขาก็สนับสนุนอบูลุ อัดมะยูซัยลอบสังหารอุมัรในปี ค.ศ.644 ส่วนในยุค
เคาะลีฟะฮ์อูษมาน อับดุลเคาะสุนูตระบะอ์หัวหน้ายิวจากเมืองซอนอาอู(เยเมน)เดินทางมาอาศัยอยู่ใน
แคว้นอิญาซ (ค.ศ.650) เขาไม่เห็นด้วยกับการเป็นเคาะลีฟะฮ์ของอบูบักร์ อุมัร และอูษมานแต่เป็นแกน
นำทางความคิดว่าด้วยอาลีบุตรอบีฏอลิบสมควรได้ตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ และต่อต้านการเป็นเคาะลีฟะฮ์
ของท่านอื่นๆ

ยุคราชวงศ์อุมัยยะฮ์ (ค.ศ.661-750) พวกยิวเริ่มเข้ามามีบทบาททางวิชาการ ความเชื่อและแนวคิดต่างๆจำนวนมากของพวกยิวถูกนำมาบรรจุ อ้างอิงในหนังสือคัมภีร์อัลหะดีษและประวัติศาสตร์อิสลามจนถูกเรียกว่า *อายาตุฮ์อิสรอฮ์อัลฮียาด*

ยุคอับบาซียะฮ์ (ค.ศ.750) แนวคิดยิวกลุ่มมัจอะฮ์ชะฮ์เข้าไปมีบทบาทในด้านกฎหมายและการพิพากษาโดยเฉพาะในยุคเคาะลีฟะฮ์ฮะมูนมีการออกกฎหมายบังคับให้ผู้พิพากษา และนักวิชาการวินิจฉัยปัญหาต่างๆตามแนวคิดของกลุ่มดังกล่าว ต่อมาพวกยะฮูดีก็ได้ร่วมสนับสนุนฝ่ายยุโรปอย่างลับๆในสงครามครูเสดระหว่างชาติมุสลิมและชาติคริสเตียนในการปฏิบัติการโจมตีมุสลิม 9 ครั้งด้วยกัน(ค.ศ. 1096-1291) และร่วมมือกับชนเผ่าตาดาร์จังกองโกลโจมตีแบกแดดเพื่อโค่นล้มราชวงศ์อับบาซียะฮ์ในปี ค.ศ.1258

ในปี ค.ศ.1897 (ฮ.ศ.1315) อิทธิพลชาวยิวเริ่มส่งผลกระทบต่อการทำงานของอาณาจักรออตโตมานขณะที่อาณาจักรออตโตมานเข้าพิชิตดินแดนต่างๆในยุโรป โดยเฉพาะกลุ่มยิวคอนแอมตที่อาศัยอยู่ในตุรกี บางกลุ่มให้การสนับสนุนกองกำลังนานาชาติเพื่อโค่นล้มอาณาจักรออตโตมานและกดดันรัฐบาลกลางของเติร์กให้ยกดินแดนปาเลสไตน์ให้แก่พวกเขา แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ หลังการประชุมร่วมไซออนนิสต์สากลที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ปี ค.ศ.1897 (ฮ.ศ.1315) พวกยิวจึงประกาศจุดยืนที่จะทำลายจักรวรรดิเติร์ก

ในปี ค.ศ. 1908 พวกยิวคอนแอมตและแกนนำร่วมฟรีเมสันได้เข้ายึดอำนาจบริหารและปกครองจากรัฐบาลกลางของอาณาจักรออตโตมาน สุลฏอนอับดุลฮะมิดถูกคุมขัง และมีการแต่งตั้ง สุลฏอนอับดุลฮะมิดที่ 5 ขึ้นปกครองแทนซึ่งอยู่ในการควบคุมของพวกยิวคอนแอมตและแนวร่วมฟรีเมสัน ภายใต้การนำของมุสฏอฟา กะมาล ความเลวร้ายต่างๆได้เกิดขึ้นต่อประเทศอิสลามทันที มีการปฏิวัติใน แอลเบเนียและอิตาลี เกิดการยึดอำนาจในประเทศออสเตรีย ลิเบียตกอยู่ภายใต้การปกครองของ อิตาลี โมร็อกโกอยู่ใต้อำนาจของฝรั่งเศส และประเทศอิสลามตกอยู่ภายใต้อำณานิคมตะวันตกและรัสเซีย มีการกวาดล้างนักวิชาการอิสลาม มัสยิด โรงเรียน มหาวิทยาลัย สถาบันสอนศาสนาถูกสั่งปิด ประชาชนถูกบังคับให้แต่งกายแบบตะวันตก การแบ่งทรัพย์สินกลางและกฎหมายว่าด้วยเรื่องมรดกถูกยกเลิก ผู้ชายผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การมีภรรยามากกว่า 1 คนเป็นสิ่งต้องห้าม มีการนำภาษาลาตินมาใช้เป็นภาษาราชการแทนภาษาอาหรับและมีการแยกศาสนาออกจากการเมืองการปกครอง